

నాథ్ తెలివితేటల్ని చుట్టుప్లట్ల మెచ్చు కోనివారంటూ లేరు. బట్టలకొట్లో గుమస్తాగా పనిచేస్తూ ఒక చిన్న సందు లోని రేకులషెడ్డులో కాపురం పెట్టిన వాడు ఐదేళ్ళు నిండకుండానే, నగర కూడలిలో స్వంతవ్యాపారం ప్రారంభించి, మరో రెండు సంవత్సరాలలో “వలుడింతై....” అన్నట్లు అందరూ ఆశ్చర్యపడేట్లు నాలుగంతస్తులభవనం లేపాడు.

నాథ్ ఎవరో అవరదేవుడు తన చెవిలో శంఖం పూరించినంతగా ఆనందించాడు.

వెంటనే “నాకివ్వు!” అన్నాడు

“రండయ్య, నా లగేజీ అక్కడ ముప్పయ్యారో సీటు దగ్గర పెట్టాచ్చాను. ఇదుగో టికెట్టు! డబ్బు అక్కడ యిద్దుర్లాని!” అని టికెట్ను నాథ్ చొక్కా జేబులో దురిమి మీరా సిన్న బ్యాగు తెండయ్యా, పెద్దది నాకిచ్చి తొందర్ల నడవండి, బండి పోతది” అంటూ నాథ్కు మారు మాటాడే అవకాశం యివ్వ కుండ, అతని చేతిలోని వి.ఐ.సి. సూట్ కేస్ లాక్కొని వెళ్ళాడు.

నాథ్ నాలుగడుగులు వేసే సరికి వెనకనుండి బస్సు హారన్ వినిపించింది. తప్పకొని, అది దాటిపోయాక ముందుకు నడిచాడు. యాభయ గజాల దూరంలో ఏలూరు ఏక్స్ ప్రెస్ నిలబడి ఉంది. వెళ్ళి 36 షీట్ల కూర్చున్నాడు.

“ఈ షీట్లో మనిషున్నాడండి!” అన్నాడు పక్కన కూర్చున్నతను.

“ఫర్వాలేదు. మా మనిషేలేండి! నాకోసమే సీటు రిజర్వ్ చేశాడు!” అన్నాడు నాథ్ హుందాగా.

ఇదు నిమిషాలు గడిచాయి. నాథ్ షీట్లోంచి లేచి బయటకు తొంగి చూశాడు వాకిట్లో నిలబడి. టికెట్ యిచ్చిన ‘శాశ్రీ’ జాడలేదు.

బస్సు దిగాడు. చుట్టూ కలియ చూశాడు. కాని ‘శాశ్రీ’ దర్శనం లేదు. అంత వర్షంలోను చెమటలు పట్టసాగాయి నాథ్కు.

ఇంతలో బస్సు స్టాప్ అయింది. గబగబా లోని కెళ్ళాడు. సీటు క్రిందా, ప్రక్కల హడావిడిగా వెతక సాగాడు.

“ఏమిటండి.. ఏమయింది?” అడిగాడు పక్క సీటాయన.

“వా సూట్ కేస్!” అన్నాడు నాథ్ కంగారుగా. “మీరు తెచ్చింది ఒకటేగా.. ఆదుగో!” అంటూ సైకి చూపించాడతను.

“కాదు.. రెండోది.. అతడు తెచ్చాడు.” నాథ్ ముఖ కవళికలు మారసాగాయి.

“అతనంటే.. సీటు రిజర్వ్ చేసిన ‘మీ’ మనిషి?” పక్కసీటాయనలో కుతూహలం హెచ్చింది.

“మా మనిషి కాదండి! బుద్ధిగడ్డితివి----”
“అసలేం జరిగిందండి.. ఏమిటి విషయం..”

అతని పెరుగుదల కొందరి ఈర్ష్యా అసూయలకు కారణమైనప్పటికీ, కష్టపడి వైకొస్తున్నాడని సరిపెట్టు కున్నారు. ‘ధన మూలమిదం జగత్’ అన్నట్లు నగరం లోని ప్రధాన వ్యక్తులలో ఒకరుగా గుర్తింపు కూడ వచ్చింది నాథ్కు.

పక్షం రోజులకొక సర్వాయమైనా బొంబాయి, మద్రాసు, కలకత్తా లాంటి నగరాలకు వ్యాపార నిమిత్తం వెళ్తూ ఉంటాడు నాథ్.

ఒకసారి బొంబాయి నుండి హైదరాబాద్ వచ్చి కోణార్క ఏక్స్ ప్రెస్ లో విజయవాడ చేరి, ఆ రాత్రికి అక్కడే ఒక పెద్ద హోటలులో బసచేశాడు. తెల్లవార్లు బడా బడా వాళ్ళంతా వచ్చి వ్యాపార విషయాలు సంప్ర దించడంతోనే సరిపోయింది.

బిడి, పిగరెట్, చుట్టల పాగ సుదులు తిరుగుతోంది.

అరగంటపేపు నిల్చున్నాడు నాథ్. కౌంటర్ తెరువ లేదు. జనం రద్దీ పెరిగి త్రొక్కినలాట మొదలయింది.

“కౌంటరు ఎందుకు తెరవలేదు?”
“బస్సు రావాలి కదా!”
“ఎందుకని రాలేదు?”
“చెడిపోయిందట!”

జనం ఇష్టం వచ్చినట్లు చెప్పకుంటున్నారు.

ఇంతలో కౌంటర్ తెరిచారు. జనం వెట్టుకోసాగారు. ముందుకెళ్ళి టికెట్ కొనాలనుకున్నాడు నాథ్. కాని సాధ్యపడలేదు.

దొంగకు తలుకుశిలే.
కేజ్ నెక్ మాత్రా

తెల్లవారేసరికి వర్షం మొదలయింది. రోడ్లన్నీ చిత్తడిగా తయారయ్యాయి. చలి కూడ వేస్తోంది. ఏద్రలేకపోవటం మూలాన నాథ్ కళ్ళు ఎర్రనయి, బుర్ర వేడెక్కింది.

లెస్ లగేజ్ మోర్ కంఫర్ట్ అన్నట్లు రెండు సూట్ కేసులలో బస్టాండు చేరాడు.

వర్షం కొంచెం మెండయింది. ఏలూరు కౌంటరు దగ్గరకు వెళ్ళాడు. జనం కిక్కిరిసి ఉన్నారు. ప్రక్కన పట్టుగోడ ఎత్తుగాలేని కారణాన జల్లు లోనికికొడుతోంది. బస్సులు వదిలే డీజిల్ పాగ, కౌంటర్ దగ్గర జనం వదిలే

వర్షం జోరు పెరిగింది.

ఒక మధ్య వయస్కుడు తడిసిన బట్టలతో ఆదరా బాదరాగ వచ్చాడు.

“తిరపతి నుంచి ఒచ్చిన బండి ముందుందండి. దానికి తిక్కెట్టు కొనుక్కున్నాను. కాని, ఇయ్యాల యిక్కడ మా సుట్టాలింట్లో ఉండాలనుకున్నా. ఏలూరికి పొయ్యేవాళ్ళుంటే తిక్కెట్టుందండి! ఏరికన్నా కానాల్సా?” అడిగాడతను.

చుట్టూకూర్చున్న జనం అడిగారు.

"ఏమయింది... నాకు టీకెట్ యిచ్చినట్లే యిచ్చి నా సూట్ కేస్ తో ఉడాయించాడు!"

బస్సులో కలకలం బయలుదేరింది. స్టార్ట్ అయిన బస్సు ఆగింది.

రెండు నిమిషాల తర్వాత కండక్టరు వచ్చాడు.

"ఏమండి! మీరు దిగి వెంటనే పోలీసు రిపోర్టు యివ్వండి.. వేరే వాళ్ళు కొన్న టికెట్టు మీరెందుకు తీసుకున్నారండి.. ఈ బస్సు కాకపోతే వేరే దాంట్లో వెళ్ళొచ్చుగదా!" అన్నాడు.

"అదేనండి.. ఇందాకటి నుండి చెపుతున్నాను..

బుద్ధిలేక అని!" అంటూ మతిస్థిమితం తప్పినవాడి లాగా నాథ్ బస్సు దిగాడు.

దేనికైనా మంచిదని బస్టాండు, క్యాంపీసు, ఆఫీసు, చుట్టుపల్లరోడ్లు అన్నీ వర్షంలో తడుస్తూనే గాలించాడు. లాభంలేకపోవటంతో నాథ్ కు పిచ్చెక్కినంత పనయింది. శరీరమంతా చలితో ముడుచుకు పోయినట్లునిపించింది. క్యాంపీస్ లో కూర్చుని రెండు 'టీ'లు తాగాడు. ఒక అరగంట తల పట్టుకొని అక్కడే కూలబడ్డాడు. తర్వాత ఒక నిర్ణయానికొచ్చాడు- పోలీసు రిపోర్టు యివ్వదలచుకో లేదు.

వర్షం వెలిసింది. జనం రద్దీ కూడ తగ్గింది. మరో సూపర్ డీలక్స్ బస్సు కౌంటర్ ప్రక్కన నిల్చుని ఉంది. టీకెట్ తీసుకొని ఎక్కి కూర్చున్నాడు నాథ్.

నాథ్ పోలీసు రిపోర్టు యివ్వకపోవటానికి బలమైన కారణం ఉంది. ఆ సూట్ కేస్ లో రెండు లక్షల రూపాయల విలువచేసే బంగారము, గడియారములు వగయిరా ఉన్నాయి. అవి అన్నీ స్వగూర్ల్ గుడ్స్. వానికి తోడు కొన్ని బుగ్లా ఫిల్చుల క్యాసెట్లు కూడ అందులో చోటు చేసుకున్నాయి.

అందుకే నాథ్ 'తేలుకుట్టిన దొంగలా'గ గుట్టు వస్సుడు కాకుండా ఉండిపోయాడు.

